

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 7/22
Luxemburg, den 19 januari 2022

Dom i mål T-610/19
Deutsche Telekom/kommissionen

Tribunalen beviljar Deutsche Telekom skadestånd på omkring 1,8 miljoner euro som ersättning för den skada som bolaget lidit till följd av Europeiska kommissionens vägran att betala dröjsmålsränta till bolaget på det bötesbelopp som det felaktigt hade betalat i samband med en överträdelse av konkurrensreglerna

Genom beslut av den 15 oktober 2014¹ ålade Europeiska kommissionen bolaget Deutsche Telekom AG (nedan kallat Deutsche Telekom) böter på 31 070 000 euro för missbruk av dominerande ställning på den slovakiska marknaden för bredbandstjänster, i strid med artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet.

Deutsche Telekom väckte talan om ogiltigförklaring av detta beslut och kort därefter, den 16 januari 2015, betalade bolaget böterna. Genom dom av den 13 december 2018² biföll tribunalen delvis Deutsche Telekoms talan och satte ned bötesbeloppet med 12 039 019 euro med stöd av sin obegränsade behörighet. Den 19 februari 2019 återbetalade kommissionen detta belopp till Deutsche Telekom.

Genom skrivelse av den 28 juni 2019 (nedan kallat det angripna beslutet) meddelade kommissionen däremot sitt beslut att inte betala dröjsmålsränta till Deutsche Telekom för perioden mellan dagen för betalning av böterna och dagen för återbetalning av den del av böterna som bedömts vara felaktig (nedan kallad den aktuella perioden).

Deutsche Telekom väckte talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av det angripna beslutet och yrkade att kommissionen skulle förpliktas att betala skadestånd för utebliven vinst på grund av att bolaget under den aktuella perioden inte kunnat förfoga över kapitalbeloppet av den del av böterna som betalats felaktigt eller, i andra hand, att den skulle förpliktas att ersätta Deutsche Telekom för den skada som bolaget lidit till följd av kommissionens vägran att betala dröjsmålsränta på detta belopp.

Genom sin dom bifaller tribunalens sjunde avdelning i utökad sammansättning delvis Deutsche Telekoms talan om ogiltigförklaring och skadestånd. I detta sammanhang klargör tribunalen frågor rörande kommissionens skyldighet att betala dröjsmålsränta på den del av bötesbeloppet som till följd av en dom från unionsdomstolen ska återbetalas till det berörda företaget.

Tribunalens bedömning

Tribunalen finner, för det första, att Deutsche Telekoms yrkande om ersättning, på grund av unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, för bolagets påstådda uteblivna vinst till följd av att det under den aktuella perioden inte kunde förfoga över den del av böterna som betalats felaktigt och som motsvarade den årliga avkastningen på bolagets sysselsatta kapital eller den genomsnittliga vägda kapitalkostnaden för bolaget ska lämnas utan bifall.

¹ Beslut C(2014) 7465 final om ett förfarande enligt artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet (ärende AT.39523–Slovak Telekom), rättat genom kommissionens beslut C(2014) 10119 final av den 16 december 2014 samt genom kommissionens beslut C(2015) 2484 final av den 17 april 2015.

² Dom av den 13 december 2018, Deutsche Telekom/kommissionen, [T-827/14](#) (se även [CP nr 196/18](#))

I det avseendet erinrar tribunalen om att unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar förutsätter att flera kumulativa villkor är uppfyllda, nämligen att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan överträdelsen och den skada som lidits, vilket det ankommer på sökanden att bevisa.

I det aktuella fallet finner tribunalen emellertid att Deutsche Telekom inte har lagt fram övertygande bevisning för att den åberopade skadan är faktisk och säker. Närmare bestämt har Deutsche Telekom varken visat att det nödvändigtvis skulle ha investerat det bötesbelopp som felaktigt betalats i sin verksamhet eller att det förhållandet att bolaget fråntagits möjligheten att förfoga över nämnda belopp medförde att det avstod från specifika och konkreta projekt. Deutsche Telekom har i detta sammanhang inte heller visat att det saknade de medel som behövdes för att utnyttja en investeringsmöjlighet.

Tribunalen prövar, för det andra, det skadeståndsyrkande som Deutsche Telekom framställt i andra hand på grund av åsidosättande av artikel 266 FEUF, vars första stycke föreskriver att en institution som fått en rättsakt ogiltigförklarad genom en dom från unionsdomstolen är skyldig att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att följa domen.

Tribunalen påpekar att det förhållandet att artikel 266 första stycket FEUF ålägger institutionerna en skyldighet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att följa unionsdomstolens domar innebär att enskilda som har vunnit framgång med sin talan vid unionsdomstolen ges rättigheter. Tribunalen erinrar vidare om att dröjsmålsränta utgör ett nödvändigt inslag i den skyldighet att återställa situationen som åligger institutionerna enligt denna bestämmelse. För det fall ett bötesbelopp som ett företag har ålagts för överträdelse av konkurrensreglerna ogiltigförklaras eller sätts ned, följer det följaktligen av nämnda bestämmelse att **kommissionen är skyldig att återbetala det bötesbelopp som felaktigt betalats, jämte dröjsmålsränta.**

Tribunalen finner mot bakgrund av att det i den tillämpliga³ finansiella lagstiftningen föreskrivs att det uppkommer en fordran på återbetalning för ett bolag som preliminärt har betalat böter som senare upphävts och satts ned och av att unionsdomstolens ogiltigförklaring och nedsättning av böterna har retroaktiv verkan att **Deutsche Telekoms fordran existerade och var säker till sitt högsta belopp vid den tidpunkt då bolaget betalade böterna preliminärt.** Kommissionen var således enligt artikel 266 första stycket FEUF skyldig att betala dröjsmålsränta på den del av bötesbeloppet som tribunalen ansett vara felaktig, för hela den aktuella perioden. Denna skyldighet syftar till att schablonmässigt gottgöra förlusten av möjligheten att förfoga över en fordran som har samband med ett dröjsmål i objektiv mening och att förmå kommissionen att iakttä särskild uppmärksamhet vid antagandet av beslut att ålägga böter.

Tribunalen anför vidare att skyldigheten att betala dröjsmålsränta, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, inte strider mot böternas avskräckande funktion i konkurrensärenden, eftersom denna avskräckande funktion med nödvändighet beaktas av unionsdomstolen när den utövar sin obegränsade behörighet för att, med retroaktiv verkan, sätta ned bötesbeloppet. Böternas avskräckande verkan måste dessutom förenas med principen om ett effektivt domstolsskydd i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Iakttagandet av denna princip säkerställs genom den lagenlighetsprövning som föreskrivs i artikel 263 FEUF, kompletterad med den obegränsade behörigheten att fastställa bötesbeloppet.

Tribunalen finner att vad kommissionen anfört i övrigt inte föranleder någon annan bedömning.

Även om det bötesbelopp som Deutsche Telekom betalade inte gav upphov till någon ränta under den tid som kommissionen förfogade över dessa medel, var kommissionen nämligen skyldig att till följd av tribunalens dom av den 13 december 2018 återbetala den del av

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 2012, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 2012, s. 1).

bötesbeloppet som ansetts vara felaktigt, jämte dröjsmålsränta, varvid artikel 90 i delegerad förordning nr 1268/2012, som rör indrivning av böter, inte utgjorde hinder för detta. Härtill kommer att skyldigheten att betala dröjsmålsränta följer direkt av artikel 266 första stycket FEUF och **kommissionen har inte befogenhet att genom ett individuellt beslut fastställa de villkor på vilka den kommer att betala dröjsmålsränta** vid ogiltigförklaring av beslutet att ålägga böter och vid nedsättning av det bötesbelopp som anges i beslutet.

Tribunalen finner vidare att den ränta som ska betalas i förevarande fall ska anses utgöra dröjsmålsränta och inte kompensationsränta. Deutsche Telekom's huvudfordran var nämligen en fordran på återbetalning som var knuten till en preliminär betalning av böter. Denna fordran existerade och var säker till sitt högsta belopp eller åtminstone bestämbar på grundval av fastställda objektiva omständigheter vid tidpunkten för den preliminära betalningen.

Med hänsyn till att kommissionen var skyldig att till Deutsche Telekom återbetala den del av böterna som felaktigt betalats, jämte dröjsmålsränta, och till att **kommissionen inte hade något utrymme för skönsmässig bedömning i det avseendet**, finner tribunalen att **beslutet att inte betala dröjsmålsränta till Deutsche Telekom utgjorde en klar överträdelse av artikel 266 första stycket FEUF, som medför att unionen ådrar sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar**. Med hänsyn till att det finns ett direkt samband mellan den konstaterade överträdelsen och den skada som består i att Deutsche Telekom, under den aktuella perioden, gått miste om dröjsmålsränta på den del av böterna som bolaget felaktigt betalat, **beviljar tribunalen Deutsche Telekom ett skadestånd på 1 750 522,38 euro**. Tribunalen beräknar skadeståndsbeloppet genom en analog tillämpning av den räntesats som föreskrivs i artikel 83.2 b i delegerad förordning nr 1268/2012, det vill säga den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpade på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner i januari 2015, det vill säga 0,05 procent, med tillägg av tre och en halv procentenheter.

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen. Överklagandet ska vara begränsat till rättsfrågor.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127